

RECORDANCES

Hi ha records que ens queden per sempre fixats a dins la ment, inesborrables. En aquests moments, quan em dispo a escriure unes retxes amb motiu del quaranta aniversari del Diari Menorca, apareix al davant dels meus ulls una escena molt freqüent enllà pels anys quaranta: En una casa del carrer Doctor Orfila hi veig al Sr. Jansà i al bon amic Paco Pons Capó—En Paco des Diari, pels amics—, un al·lot aleshores, escoltant les notícies a través d'un aparell de ràdio ben arcaic. De la remembrança en surten flamarades i, en una de tantes, m'hi veig a mi mateix l'any 1945, llegint en una pissarra, allà, a la redacció des Camí des Castell, l'anunci del termini de la guerra. Record també el primer article que, pel Diari, vaig escriure l'any 1947. Més tard—ja corria el cinquanta-cinc—escriví durant un cert temps una secció sota el títol "Hablando de Economía" i, sense haver estat després un col·laborador habitual, se m'han publicat un centenar d'articles, apart d'una llarga sèrie d'entrevistes i comentaris.

A tot el que he dit puc afegir-hi que, durant els meus anys de vida municipal, el Diari va ser per a mi un sòlid suport i, a la vegada, punt de referència, per tal de saber quins eren els límits que establia l'opinió pública, fins el punt que, al cessar del meu càrrec, el vaig tenir que comparar amb la retxa groga que ens assenyala el centre de la carretera, al mateix temps que guardava la gratitud per la salutació d'entrada que me fa ver D. Mateu Seguí, així com a la sortida. La visita més llarga d'acomiadament, llavors, fou pel Diari, i amb En Paco Pons Capó vàrem recordar infinitat de fets conviscuts, mentre, amb D. Mateu Seguí, passàvem revista a lo realitzat, així com a les fallides. He de senyalar també que el Diari m'ha donat molt bones amistats amb gran nombre de redactors que han desfilat al llarg de tots aquests anys i, per descomptat, amb tots els qui ara hi treballen, guardant un record molt especial d'En Domingo Marquès (q.e.p.d.), de N'Antoni Verger, Joan Cantavella i molts d'altres. El que he esmentat ha de ser suficient per tal que el Diari Menorca tengui un lloc molt especial en la meva memòria i, també, per tal que existeixin uns sentiments vers l'obra i les persones que l'han realitzada, encara que, en ocasions, hàgim tingut diferents maneres de pensar, lo que els va moure a la crítica, però, indubtablement, aquesta me va fer molt de bé i tingué sempre un fons positiu.

Desig de tot cor que el Diari continui en la seva lluita quotidiana i que aconseguisqui que la seva tasca tengui un profit per a Menorca i els menorquins.

Rafel Timoner Sintes